

Izhaja

vsak četrtek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osebni pogovor od 11. do 12. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasiló koroških Slovencev.

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno pod napisom:

Upravništvo lista „Mir“
v Celovec,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje vnaprej.

Za inserate se plačuje po 20 h od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXXIV.

Celovec, 29. oktobra 1915.

Št. 65.

Hitro prodiranje v Srbiji.

Avstrijci v Valjevu in preko Arangjelovca. — Nemci preko Palanke in Petrovaca. — Bolgari preko Negotina in v Skoplju v Macedoniji.

Odkar so posegle v boj s Srbi bolgarske čete, se srbske čete na celi velikanski bojni črti, na celem severu, na vzhodu, na jugu v Macedoniji in tudi na zapadu pri Višegradu zelo hitro umikajo. Najhitreje prodirajo pač Bolgari v Macedoniji, ki so jo Srbi prepustili v obrambo četverozevezi, pa so morali nazadnje tudi tja poslati svoje čete, ker je četverozeveza poslala zaenkrat v Macedonijo le neznatno armadico, in še ta prihaja prepozno. Že po tem soditi, odporna sila Srbov ne bo več prehuda, dasi se je nadejati tudi še zanaprej zelo krvavih bojev, tako krvavih kakor jih morda še na nobenem bojišču ni bilo. Saj so bili dosedanji boji, kakor se poroča iz vojnega časnikarskega stana, krvavi in so se Srbi trdovratno branili, tako v Belgradu, kakor v Mačvi in Moravski dolini. Boj za Mačvo, žitnico Srbije, je bil, kakor lansko jesen, tudi letos zelo krvav. Mačva je videla zdaj zopet, piše „Tagespostin“ poročevalec, neizmerno besne boje. Avstrijska armada generala Kóvessa je na svojem desnem krilu morala izvršiti junaške čine, da je strla izredno trdovratni odpor v izborni utrjeni Mačvi, potisnila srbsko armado iz cele Mačve in zasedla Šabac.

Kóvessova armada je tudi v naskoku zavzela utrjene postojanke na Kosmaj, 40 kilometrov južno od Belgrada, prekoračila črto Lazarevac-Rabrovac in prodira preko Arangjelovca. Zapadno od Kolubare so čete iste armade prekoračile reko Tamnavo severno-zapadno od Uba. Avstro-ogrski konjeniški oddelki so dospeli v Valjevo, kakor pravi uradno poročilo od 25. t. m. Nemške čete so v naskoku zavzele z veliko besnostjo branjene postojanke južno od Palan-

ke, v dolini Morave po hudih bojih zasedle Dol. Livadico in Zabori, v dolini Mlačve Petrovaca.

Tudi pri Oršovi so zvezne čete prekoračile Donavo in pregnale sovražnika z gorovja zapadno od Kladna.

Bolgari so po zasedenju Vranje prodirali z očitno večjimi silami na črti preko Egri—Palanka—Štip v smeri proti Kumanovu in Velesu. Po zavzetju teh dveh važnih mest so udarili naprej proti zapadu in po odločilnem srbskem porazu pri Skoplju zasedli to mesto; za Skoplje so se morali vršiti hudi boji, ker pravi bolgarsko poročilo najprej, da so bolgarske čete zavzele večji del mesta, pozneje poročilo pa pravi, da so zavzele vso mesto. Srbi se umikajo v smeri proti prelazu Kačanik. Srbsko poročilo pravi, da so se v Macedoniji udeležile bojev tudi že prve francoske čete.

Na vzhodni srbsko-bolgarski meji se bijejo med Bolgari in Srbi glavni boji pri Pirotu, kjer so Bolgari odbili srbski sunek, pri Knjaževcu, Zajčarju in severno pri Negotinu, ki so ga Bolgari že osvojili. Tudi Prahovo ob Donavi so Bolgari zavzeli. Na tem delu ste si Bolgarija in Avstro-Ogrska najbližje in je značna črta med našimi četami južno od Oršove in bolgarske pri Negotinu le kakih 40 kilometrov. Vendar je teren za boje v tem odseku zelo težaven.

Ofenziva zoper Srbijo torej zelo naglo napreduje, in predno more postaviti četverozeveza v Macedonijo pomembe vredno armado, bodo Srbi stisnjeni na ozek pas ozemlja, kjer bodo zadnji, pa tudi najhujši boji, ker bodo imeli Srbi utrjene postojanke in krajšo obrambno črto.

Velika italijanska ofenziva.

Italijani napadajo na celi črti. — Velikanske izgube Italijanov.

Čez dalje časa so postali Italijani zopet živahni. Neuradna poročila povedo, da se Italijani ne nameravajo udeležiti bojev na Balkanu, da pa hočejo svojim zaveznikom pomagati z večjim pritiskom na južno-zapadnem bojišču. Zato so začeli najprej z večjimi napadi na Tirolskem, in 20. t. m. so začeli z artiljerijskim obstreljevanjem tudi ob soški fronti. Obstreljevanje je postajalo vedno hujše in 21. t. m. so začeli napadati na celi bojni črti ob Soči tudi z velikimi infanterijskimi masami. Začela se je tretja velika in sicer največja italijanska ofenziva. Italijansko geslo je bilo to pot: „Sedaj ali nikdar!“ In naše junaško vojaštvo je odgovorilo: „Nikdar!“

Italijani so napadali predvsem naše postojanke pri Doberdobu, Plaveh, Sv. Luciji, Tolminu, Gorici, na Krnu, proti Mrzlemu vrhu in pri Bovcu. Enkrat so napadali huje pri Doberdobu, potem zopet pri Gorici, potem zopet pri Tolminu; počivali pa tudi na Tirolskem niso. Pravijo, da si je njihove postojanke ob Soči ogledal pred nedavnim sam francoski vrhovni poveljnik Joffre in jih je označil kot prav dobre.

Toda italijanska ofenziva, ki traja že sedem dni neprenehoma, je prinesla Italijanom namesto velikih zmag same poraze. Oficielno se poroča namreč dne 26. t. m., da so bili vsi italijanski napadi ob Soči odbiti: Na doberdobski planoti je boj nekoliko pojenjal. Zato so se pa vršili zopet posebno hudi boji za naše obmestne posto-

Podlistek.

Vseh mrtvih dan.

Spisal Jos. Verhnjak.

Pred nekaj leti sem slišal v dvorni operi „štiri letne čase ljubezni“. V štirih dejanjih se predstavlja človeško življenje v svojih glavnih periodah.

V prvem dejanju se najde v pomladanski noči dvoje mladih src v prvi ljubezni. Scenerija je pomladanska, godba mladostna in sanjava. Sanjavo sveti mesec in sanjavi sta duši, ki hrepenita po sreči svojega življenja...

Po pomladi pride leto. Vročje peče julijsko solnce, a mož in žena sta krepostna, in krepostna je njih ljubezen in zlato plačilo zvestobe zdravje otrok. Solnce žari in žito zoreva, zoreva šuma: jesen se bliža.

Godba svira pritajeno in otožno, drevesa rumenijo. Tih in blagoslovljen je večer, zakonca praznujeta srebrno poroko v sredini otrok in vnukov. Veselo se čuje gostolenje mladine, vesel je smeh otrok in prešeren, kozarci zvenijo — napijajo si zdravja še na mnoga leta. Tedaj se vzdigne starka, med njimi najstarejša, njih mati in babica, zapusti družbo ter gre ven v jesenski park. Zunaj se vsede na klop in gleda, kako odpada list za listom od dreves. Ne dolgo in pride tudi on, njen mož in drug, se vsede k nji na klop in list za listom pada. Godba postaja neizrazno otožna. Mož poljubi svojo ženo. Lasje so sivi, so jesenski, ljubezen izza maja, še iz pomladi, in listje pada, pada...

V zadnjem, četrtem dejanju, nastopi zima. Mrzla, snežena zima, ki je vse pomorila, tudi ženo. V sobi sloni v stolu mož, pri peči, ves siv in star in misli, misli. In sanja o pomladi, o letu, o jeseni, o sreči svoji, ki je minula. Zima je, in sam je ostal, sam, sam, na oknih mu cvetó ledene rože...

To je nakratko vsebina opere. Ob koncu tretjega dejanja, v jeseni, je zastokala stara dama pred menoj, in drugim vsem so se zarosile oči. Mladost beži, bežijo leta, v jeseni gleda duša pot, katero je hodila. Pomlad in leto, kje sta, kje? Minulo, dà, minulo! Jesen pa gleda nam v obraz in tajno, tajno, komaj slišno nam šušti: pomlad in leto preč sta preč, ne dolgo, pride čas, ko zadnji list bo Tebi vel z dreves...

Jesen je mračna, jesen je vlažna, je polna žalosti, in vendar ima jesen svojo veliko lepoto. Ta lepota ni telesna, ampak duševna! Narava umira in se pripravlja na spanje. Neizmerno žalovanje te obdaja in tiha odpoved ti veje v dušo. Solnce zasije še enkrat v srce tako vabljivo, preden zaide za gorami. Potem velika osamelost in umiranje.

Gavrani krokajo in se podijo z oblaki. Skoraj bo snežilo in ljudje hitijo v domove, k topli peči. Snežilo bo, pa so ljudje, ki so brez doma! Zeblo jih bo, a nimajo, kjer bi se mogli greti! Zakaj li so brez doma ti...?

Gavrani krokajo in dolgo že se beli mladi sneg na stari Peci: blizu je vseh mrtvih dan. Polja so siva, travniki brez barv. Žalujejo vrtovi, ker prazni so, brez cvetja, cvetijo le grobovi še. Tam astre živo še rde, rezeda še duhti kot v maju: en dan v letu je vseh mrtvih dan, da živim govorijo.

Iz kadilnic se bode kadilo, nadzemski vonj bo vel v višave in z blagoslovljeno vodo bodo škropili, cvetje bo duhtelo, solze bodo kapale, za rajne bodo molili, in duše se bodo selile.

Dà, tako bode, vse tako, kot je bilo že včasih. In vendar bode vse drugače: vse križem sama izmučena telesa, grenkost potez jim vidi se že zdaleka krog ust, celo otrokom so se vrezali truda sledovi v njih mlada, sočna lica. Le starke gledajo kot prej, kot še nekdanj, in polne blaženosti zrò v oltar; pač sanjajo o dneh, ki bodo v kratkem prišli še za nje...

Dà, tako bode, ne tako, kot je bilo, drugače, vse drugače: tam joka žena tiho in brez solz — solze že davno ugasnile so, ker dolgo joka že, oј dolgo — v rokah ji sveti luč, a nima groba, kjer bi jo vtaknila, in vendar trohni telo, tam daleč, daleč... Otroka mala, fant, dekle, klečita v kotu ter plaho gledata pred se, ne vesta z vencem kam: oј oče, kje ste, oče, kje...? In glej tam devo, sklonjeno in vso potrto. V desnici ima tri stvari: svečo in molek in uvelo rožo. Čemu pač rožo? Glej, solze kapajo na njo, mar bodo solze jo osvežile? Osvežile —? Oј, dekle, nikdar, nikdar več! V terek je bilo, zvečer, ko dal ji je rožo v slovo — in roža rdela je tedaj kot kri — in rekel ji: To je v spomin, ko vrnem se, bom terjal jo nazaj, a ne zgolj cvet... V terek je bilo, zvečer, in zdaj ji kapajo solze, ker njega ni, da dala bi mu cvet, da dala bi oboje; a njega ni in ga ne bo... Prižgala svečo je, gorela bo za njega. Svetila bo vso noč, na okence jo bode pritrčila in zraven bo bedela, pri luči in pri roži, vso noč, molila bo za njega vso dolgo, tiho noč...

janke pri Gorici in Tolminu, kakor v odseku severno od Tolmina do Krna. Vsi ti napadi so se za napadajočega sovražnika popolnoma ponesrečili.

Na Krnu so se trije italijanski napadi izjalovili. Pred Mrzlim vrhom se je ponesrečil ponočen sovražni napad.

Popoldne je začel sovražnik posebno živahno z artiljerijo obstreljevati območje utrdbe pri Tolminu in pripravljati tako napad za močne infanterijske napade.

Pozno zvečer so naše čete odbile tak napad na višino zapadno od Svete Lucije, danes zjutraj drugega proti postojanji severno od Kozaršč. Tu je prišlo do boja mož proti možu; napad je bil z najhujšimi izgubami za sovražnika odbit.

Gore Sabotin, pod katero je izgubil sovražnik zadnje dni najmanj 2500 mož, ni več napadal, pač pa jo je hudo obstreljevala artiljerija. Veliko granat je padlo tudi v južni del Gorice.

Zvečer so zelo močne sovražne čete napadle višino pri Podgorji; nič jim ni pomagalo, da so uporabljali bombe s strupenimi plini; bili so krvavo odbiti.

Izgube Italijanov pri napadih na doberdobsko planoto se je dalo 25. t. m. mestoma dognati. Tako leži pred bojno črto enega naših pešpolkov 3000 sovražnikovih mrličev.

S Tirolskega je z dne 26. t. m. le poročilo, da so branitelji postojanke Lafraun zavrnili napad italijanskega 116. pešpolka. Boji se še nadaljujejo.

Značilno za boje z Italijani je to, da ne vzdržijo bajonetnih bojev. Na več krajih so tudi sedaj vdrti v naše postojanke, pa so bili povsod zopet vrženi ven v boju mož proti možu.

Kaj poročajo Italijani.

Dunaj, 25. oktobra. Iz vojnega časnikarskega urada se poroča: Poročilo italijanskega generalnega štaba. 23. oktober. Energična ofenziva naših hrabrih in neutrudljivih čet se v važnih uspehih ob celi fronti nadaljuje. Na zapadnem bregu Gardskega jezera smo zavzeli Monte Nodic severnovzhodno od Cime al Bal, vsled česar dolino Ledro popolnoma ovladamo. V dolini Cordevole se naš pritisk zoper sovražne postojanke na Col di Lana nadaljuje. Mala utrdba na sredi višine je bila zavzeta, pri tem je bilo nekaj ujetih. Med zgornjo dolino Boite in izviro reke Rienz so naše čete koncentrično prodirale proti Schluderbachu skoz doline, ki vodijo ob pogorju in skozi pogorje Monte Cristallo. Sovražne ovire so bile uničene. V Karniji iznova srečno izpadajo naše čete s planjav Degano, But in Chiasso. Sovražnik je izgubil 21 ujetnikov, med njimi enega častnika. Pomen naših uspehov z dne 21. oktobra v dolini Zajzera, kjer je bilo 426 sovražnih mrličev pokopanih, se potrjuje. Ob zgornji in srednji Soči so naše čete napredovale včeraj na Malem Javorčku, na višini Svete Lucije, vzhodno od Plav in na griču pri Oslaviji. Dva močna sovražna protinapada proti Mrzlemu vrhu sta bila odbita. V tem odseku bojne črte je bilo 151 ujetih, med temi dva oficirja. Na Krasu so naše čete zjutraj 22. obnovile napad z novo silo. Kljub močnemu sovražnemu odporu, ki je imel svojo oporo v hudem koncentričnem ognju mnogoštevilnih učinkujočih baterij, se je naši artiljeriji po trdovratnem, krvavem, sem in tja se nagibajočem boju posrečilo, napredovati skoro na celi fronti, zlasti proti San Martino del Carso. V naše roke je prišlo 2009 ujetnikov, med temi 50 oficirjev, 7 strojnih pušk in veliko municije in drugega vojnega materiala.

Napad z bombami na Benetke.

Dne 24. oktobra je italijanski letalec metal bombe na Trst, ubil tri prebivalce in jih več ranil. Nekaj ur pozneje so vrnili ta obisk naši pomorski letalci nad Benetkami, kjer so od polenajstih ponoči do ene zjutraj izdatno in uspešno metali bombe srednjeda in najtežjega kalibra na arzenal, električno centralo, kolodvor, nekatere utrdbe in druge vojaške stavbe in povzročili več požarov. Drugo jutro je vnovič napalo Benetke brodovje pomorskih letal. Dva sovražna letalca sta hotela našo akcijo motiti, pa se jima ni posrečilo. Naše letalce je hudo obstreljevala sovražna artiljerija, pa so se vsi vrnili nepoškodovani.

Rusko bojišče.

Hindenburgova armada ima z Rusi hude boje za Rigo in Dvinsk. Severnozpadno od Dvinska so Nemci v naskoku zavzeli Iluxt in pri tem ujeli 18 oficirjev, 2940 mož in zaplenili 10 strojnih pušk in eno metalo min. Ruski protinapadi so se ponesrečili. Slabejše prodirajoče nemške moči severno od Iluxta so se pred močnejšimi silami morale umakniti na zapadni breg, pa so pozneje prešle zopet na drugo stran.

Zapadno od Czartoryska so bile v noči na 25. t. m. sovražne postojanke zavzete v naskoku. Splošen ruski protinapad je bil brez uspeha. Rusi so izgubili tu 4 oficirje, 1450 mož in 10 strojnih pušk. Tako je ruska, izprva srečno podvzeta ofenziva pri Czartorysku, ustavljena in se je tudi tu uspeh nagnil na našo stran. Družega se z ruskega bojišča ne poroča ničesar važnega.

Francosko bojišče.

Francozi so v Champagni napadli nemške postojanke pri Tahure in severno od Les Mesnil po najhujši artiljerijski pripravi. Njihovi napadi pri Tahure se niso dovršili; severno od Mesnila so sicer zavzeli 250 metrov, pa so bili nato zopet vrženi ven. Sovražni napadi z ročnimi granatami severnovzhodno od Souchez so bili odbiti.

Nemška križarka potopljena.

Berolin, 25. oktobra. (Wolffov ur.) Dne 23. okt. je bila velika križarka „Prinz Adalbert“ vsled dveh strelav nekega sovražnega podmorskega čolna pri Libavi potopljena. Žal se je mogel le majhen del ladjine posadke rešiti.

Načelnik generalnega štaba mornarice.

Raznoterosti iz vojne.

Srbija naj bi zajezila pot do Carigrada.

Iz Lugana se poroča: Neki srbski štabni oficir se je na potovanju skozi Rim izrazil nasproti sotrudniku „Tribune“: Naloga Srbov more danes biti le ta, da v upiranju kolikor mogoče dolgo vzdržé, da se napravi zveza med zaveznimi četami s srbskimi. To nalogo bo srbska armada v popolnem znanju do svojih zaveznikov popolnoma izpolnila, četudi bi zadnjega moža žrtvovala. Srbom sedaj ni toliko za obrambo narodnega ozemlja, kakor da napravijo jez zoper prodiranje osrednjih držav do Carigrada. Zato srbska armada ne bo poizkušala umakniti se sovražnikom, ampak v dobro izbranih postojankah v notranjosti dežele ustavljati se in zlasti tiste postojanke držati, ki zapirajo avstro-ogrskim in nemškim armadam pot proti jugovzhodu in zvezo z Bolgarijo. Obrambo Macedonije mora Srbija, ker se Grška ni obnesla, prepustiti Angležem in Francozom.

Carjev manifest proti Bolgarom.

Petrograd. (K. u.) Car je izdal sledeč ukaz: „Vsem svojim podložnikom naznanjam, da je bolgarsko izdajstvo slovanske stvari, katero so pripravljali že v začetku vojne, pa se vendar ni zdelo mogoče, sedaj dovršeno. Bolgarske čete so napadle naše zveste zaveznike Srbe, ki krvavé od boja proti močnejšemu sovražniku. Rusija in ž njo zvezane velesile so skušale vlado Ferdinanda Koburžana odvrniti od tega usodepolnega koraka. Uresničenje davnih stremeljenj bolgarskega naroda, da se ji priklopi Macedonija, je bilo zagotovljeno po drugi poti, ki je bila primerna slovanskim interesom, toda zmagala so skrivna preračunavanja in interesi, katere so navdahnili Nemci in bratomorno sovraštvu proti Srbom, Bolgarija, po veri naša, z bratovsko ljubeznijo in krvjo ruskega naroda pred kratkim rešena turškega jarma, se je odkrito postavila na stran sovražnika krščanske vere, Slovanstva, Rusije. Z bolestjo gleda rusko ljudstvo na izdajstvo Bolgarije. S krvavečim srcem potegne meč proti Bolgariji in izroča usodo izdajalcev slovanske strari pravični kazni božji.“

Srbov se polašča obup.

Iz vojnega poročevalskega stana se poroča, da se je pred izbruhom vojne med Srbijo in Bolgarijo vseh srbskih krogov polastilo veliko razburjenje. Nastala je narodno-liberalna stranka, ki ni samo v skupščini, ampak tudi v treh nato ustanovljenih socialističnih časnikih začela proti Pašiću veliko agitacijo; namen te agitacije je bil, začeti s centralnimi silami pogajanja, da Bolgarija ne bi zasedla s svojimi četami vse Macedonije. V zadnji seji skupščine se je o tem obravnavalo in so listi o tem objavili le kratko uradno poročilo. Pašić je imel tri ure dolg govor, ki je bil velik političen manifest; v tem govoru je rekel: Bodočnost Srbije je v tem, da Srbija lepo umre. Mnogo poslanecv se je razjokalo.

Anglež Tomaž Lipton in angleški vojaški atašé podpolkovnik Harrison sta pohitela k ministrskemu predsedniku in ga objela. Socijalisti so pa bili ob klopi in vpili: Srbija bo iztrebljena! Ni več mogoče v 50 letih privedi Srbije zopet k zdravemu življenju. Kljub temu je večina glasovala za Pašića, vzdržati s četverozevo do zadnjega moža.

Armadno povelje kralja Petra.

Iz vojnega poročevalnega stana poroča „Tagespost“: Ko je kriza med Srbijo in Bolgarijo nastopila zadnji štadij, je kralj Peter izdal na svoje vojake več armadnih povelj, katerih zadnja sta od 2. in 6. oktobra. Iz armadnega povelja od 2. oktobra, ki je bilo ob začetku novih bojev ponovno pri vseh oddelkih prečitano, smo izvedeli sledeče stavke: Vem, da so vsi Srbi pripravljani, da umrjejo za domovino. Meni je starost izvila iz rok orožje. Jaz, ki sem bil določen za vašega kralja, nimam več moči, voditi obrambno vojno na življenje in smrt na čelu moje armade. Jaz sem slaboten starček, ki more le blagoslovljati Vas vse, Vi srbski vojaki, srbski meščani, Vi srbske žene in otroci. Pa eno Vam prišežem: Če nam novi boj prinese sramoto, da podležemo, potem tudi jaz pogina ne morem preživeti. Z umirajočo domovino bom potem tudi jaz umrl.

Ko je bilo to armadno povelje prebrano, je je bilo spremljano od besnih izbruhov jeze zoper dedne sovražnike, Bolgare.

Kaj Angleška ponuja Grški?

Milan. Posebni poročevalec za „Corriere della Sera“ poroča o ponudkih četverozeve Grški sledeče: Hitro vrsteči se dogodki na Balkanu lahko v kratkem prisilijo Grčijo, da zavzame jasno stališče, tembolj, ker bodo nasprotne razlage srbsko-grške pogodbe povzročile skupno postopanje četverozeve pri grški vladi.

Po uradno nepotrjenih poročilih je četverozeva že pozvala Grško, da se udeleži vojne in ji zato ponudila odškodnino. V političnih krogih da se imenuje kot taka odškodnina Smirna z zaledjem, Tracija in angleški otok Cipern. Govorilo da se je celo o Dodekanezu in delu vzhodne Rumelije. Šele ko bo četverozeva imela v Macedoniji 300.000 mož, bo Grška prisiljena, da uravno vprašanje s četverozevo.

Grška odklanja ponudbo.

London. „Times“ poročajo: Dobro poučeni krogi povedo, da je Grška ponudbo otoka Cipern odklonila.

Rusija ponuja Romuniji Besarabijo.

Kodanj. Brzjav iz Petrograda v London povedo, da se je Rusija izrekla pripravljeno, odstopiti vso Besarabijo Romuniji, če bo nastopila skupno s četverozevo.

Romunija še neodločena.

Iz Bukarešte se poroča: Diplomati v Bukarešti z mrzlično hitrostjo delujejo. Ne smatrajo za izključeno, da bo odločitev zopet odložena. V tem slučaju bo Romunija do vigredi samo čakala.

Angleška poizkuša z grožnjo.

Hamburg, 25. okt. „Neue Hamburger Ztg.“ piše: Londonske „News“ objavljajo cenzurirano poročilo, da bo Angleška kar najhitreje izročila v Atenah nove sijajne ponudbe Grški. To bo zadnji prijateljski korak Anglije v Atenah.

Grška se ne uda.

Milan. (K. ur.) Po „Corriere della Sera“ je odgovoril grški ministrski predsednik 20. t. m. na zahtevo angleškega in francoskega poslanika, da bo Grška Srbijo podpirala le, če bodo zavezniki izkrcali 300.000 mož. Obenem se iz Londona poroča, da Grška noče sprejeti Cipra.

Atene. (K. ur.) Zunanji minister je izjavil, da je poročilo o sklepu grško-bolgarske pogodbe in o pogajanjih pri tej priložnosti neresnično.

Četverozeva povsod prepozna.

Rotterdam, 25. oktobra. Po nekem poročilu iz Aten na „Times“ grški vojaški krogi dvomijo, da bi četverozeve čete mogle še pravočasno dospeti na Balkan.

Frankobrod, 25. okt. Dosedaj je bilo v Solunu od četverozeve izkrcanih 58.000 mož in 100 topov. Od teh jih je že odšlo v Srbijo 20.000, 12.000 mož po železnici in 8000 peš. Pomanjkanje vagonov je tako veliko, da bi četverozeva potrebovala za prevoz 100.000 mož štiri tedne. Pri četah, ki morajo korakati peš, narašča upornost.

Mi zmagujemo, četverozeva pa diplomatizira.

Sofija, 25. oktobra. „Utro“ izve iz diplomatskega vira posameznosti o pogajanjih zastopnikov zveznih držav v Londonu v zadevi pomoči za Srbijo. Ruski poslanik, grof Benkendorf, je predlagal, da naj zavezniške države v Atenah, pa tudi v Bukarešti nastopijo prav energično, če treba, z ultimatom zahtevajo pomoč za Srbijo. Grey pa je ruskega poslanika opozoril, da bi bilo to ravnotako prenačeno, kakor je bil ruski ul-

